

עניין: קריאת ילד על שם אדם בחייו

ספר חסידים

תס נכרים שקוראים לבניהם בשם אביהם אין בכך כלום (א) והיהודים מקפידים על כך [א] ויש מקומות שאין קורין אחר שמות החיים אלא אחר שכבר מתו.

ברית עולם לחיד"א שם

תס. ויש מקומות שאין קורין אחר שמות החיים וכו' וכתבו סימן קראו בשמיתם עלי אדמות ולכל המנהגים אין אדם קורא בנו בשם עצמו אבל ראיתי במקום א' ער"מ איש יהודי שמו מרדכי וקרא שם בנו מרדכי והיה זר בעיני מאד.

זוכר הברת על הלכות מילה סי' כד

דה, וכן קורים בשם אדם מסורס כמו דחיתא בשנת קליד ובחולין מ"ז והיו קורין אותו נתן הכבלי על שמי פ"ט וגם כזה אין נוהגין במדינתנו לקרא בשם החיים. וכי בספר נועם אלימלך סי' במדבר דאם נותנין לו שם בשם לדיק אחד שהי כבר בעולם זה גורם לאיש הזה שיהי ג"כ לדיק מחמת שנוערר האור של הלדיק שהוא בעולם העליון ע"ש :

אבן ספיר מסעות יעקב ספיר

חדרי תימן דף נא.

האדם, לו שלש נשים אבל בניס רבים אין לו זולת בן יחיד מאשמו השלישית ונקרא על שמו יוסף (זאת מנהגם לסגולה מי אשר לא יקימו בניהו רח"ל יקראו לבנו בחייו כשמו וזכור הדבר כי נגדך!) עושות ככל מלאכת הבית. טוחנות אופות מנשלות מביאות עינים מלקטות מהשדה

משנה הלכות ח"ו סי' רנו

ה) וכו"ש עוד אי יש ענין לתת שם אחר גדולים לדיקים הנה בדרך פשוט י"ל מגמ' יומא ל"ח שהבאנו לעיל מדקאמר דרשעים לא מסקינן בשמייהו משמע לדיקים אדרבה מזה להסיק בשמייהו ור"מ דק בשמא חה כמובן אחר שכבר קרא על שם משפחתו או שח"ו שמות בני משפחתו אין מאריכין ימים עיין ס"ח שכתב יש בני אדם שהנותן שם אחריו אין מנלית מי שניתן לו השם יש בני"א שכל הנותן אחריו מנליתו אבל בלאו הכי ודאי ענין גדול הוא לקרא אחר הלדיק. והיינו כשאין לו ממשפחתו וכמ"ש לעיל סי' רנ"ב דממשפחתו יש לו דין קדימה.

ודע דק"ת יש להביא מגמ' מהא עובדא דנתן הכבלי במס' שבת דף קל"ד ע"א דמניא פעם אחת הלך לכרכי הים ושוב פעם למדינת קפטקיא וזאת אשה אחת שמלה בנה ראשון ושני ומתו והביאה בנה שלישי ואמר להמתין עד שיפול בו דמו ועד שיבלע בו דמו ומלה אותו וסי והיו קורין אותו נתן הכבלי על שמו משמע לכאורה דגם אחר לדיק סי יש ענין לקרא מיהו לא מנינו רק באותו מקום ולפמ"ש לעיל אחי ספיר מאד דבסתם אין קוראין אחר החיים דלמא לאו לדיקים גמורים הם דאין לדיק ורק התם משום מעשה ראו שהי' לדיק גמור וקראו אחריו ויכוון. ובתשובה אחת הבאתי דבזמן הזה העיקר לקרות דוקא אחר המשפחה עיין בסמוך בס' שח"ז ונהרא נהרא ופשיטה.

אפרקסתא דעניא ח"א סי' קמב

ומו"ח הגה"ע ז"ל הראה למס' חולין מ"ז: בנתן הכבלי. ובשם הגה"ק בעל אמרי יוסף ז"ל אמר לי שהראה ללדר"ג פ"צ דמשם מוכח דל"ה מקפידים לקרות בשם החיים, מ"מ האידנא הרי הכל מקפידים כמ"ש מהרי"א"ס ז"ל הג"ל, וכמו שמפורסם. מ"מ לענ"ד בנ"ד דהחומן נקרא ב"ב שמות, י"ל דגם האידנא ליכא קפידא עפמ"ש ב"ב אה"ש כלל ד' סק"ב דכל שנקרא ב"ב שמות יחד, ב' השמות נדונים כשם אחד, ע"ש ובש"ע אה"ע סי' קכ"ט סי"ד ובפ"ח שם סס"ק נ"ב, ובט"ג דיני שמת"ח סק"ו ובשד"ח מע' גט, ויש לה"ר לזה משם עובד אדום הגתי (ש"ב וכו' יו"ד, ודה"א ט"ו כ"א וכו') דאין נקרא אדום, הרי לא מסקינן בשמייהו (יומא ל"ח): ולהנ"ל ניחא דדינו כשם א' (וכבר כתבתי בזה בתשו' אחרת), אי"כ אם החומן נקרא צפי כל ב"ב השמות, הריהו שם אחר לגמרי משם מרדכי לחוד, וכמ"ש ג"כ גדולי האחרונים ז"ל לענין כלה וחמותו וכו"ב.

